

בטייענא דשמיא

לקראת ימי הקיבוץ ר"ה תשנ"ד הבעל"ט

האנוני #02 הנח והזר

המקום

אדמת קודש הוא!

המקום

~ אין דבר גדול מזה:

"אמה הראש השנה שלי עולה על הכל... ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד. "אכלו מעדנים ושתו ממתקים פי חדות ה' היא מעזכם". (חיי מוהר"ן ת"ג). ואמר לנו 'מה אמר לכם אין דבר גדול מזה, הינו להיות אצלי על ראש השנה'. (שם ר"כ).

בימים אלו זוכים אנו בחסדי שמים להיכנס תחת צילם ואורם של הימים הנוראים הבאים עלינו לטובה, ימים בהם בעזה"ת נזכה לעלות ברננה על ציונו המצוינת של רבינו הקדוש בעיר הגעגועים אומן, ולהיראות בקיבוץ הקדוש בימי ראש השנה הקדושים. להגיש את ה"אבנים והלבנים" בהם יבנה הצדיק את המבנים המופלאים ויתקן תיקונים נוראים למענינו ולמען הכלל כולו...

~ פלאי השגחתו

איך? איך יכול להיות שאנו קטני אמנה "דור עקש ופתלתול" דוקא אנו הזוכים! זוכים למה שלא זכו אבות אבותינו הקדושים והטהורים? אין בפינו את מילים שיתארו את הזכייה הנוראה לה זכינו!

למה זכה דורנו - דור שפל ונמוך - למה שלא זכו דורות קודמים בהם היו עובדי ה' מופלאים ומופלגים, זהו פלא מפלאי השגחתו יתברך, אותו אי אפשר להבין בשכלנו המוגבל, דוקא אנו קבלנו את הדבר הגדול ביותר - להיכלל בקיבוץ הקדוש שלו בראש השנה ולהשתטח על ציונו הקדוש והנורא בערב ראש השנה. וכפי שהעיד רבינו הקדוש "מה אמר לכם אין דבר גדול מזה". עדות חדה וברורה של מי שהיה בקי בטיבו של הדבר הגדול והמופלא הזה.

אכן אין לנו עסק בנסתרות "במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור"...

~ לעורר ולהתעורר

אך זאת יש לשים אל לב לבל נשכח חלילה מי אנו ומה חסדינו, לעורר ולהתעורר שוב ושוב, בגודל יקרת המקום הקדוש והנורא איליו אנחנו זוכים להיכנס, אסור שהזכייה תטשטש במאומה את המציאות והזכות העצומה שנפלה בחלקינו, אנו זקוקים לישועה דחופה... לזכות לתרופה למחלת נפשינו האיומה... באנו כדלים וכרשים, לרחמן הגדול רופא הנפשות שיעתיר בעדנו וירפא את נשמתנו, בחסד ולא בזכות, חייבים אנו לעמוד ביראה ופחד, ביראת הכבוד הראויה, "לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים" (ברכות פ"ט מ"ה), ואם כך מבחוץ כל שכן מבפנים וקל וחומר במקום היקר יותר מקדושת "קודש הקדשים" (ביאור הליקוטים) וכפי שהעידו חז"ל על יקרת כבודו של תלמיד חכם אמיתי.

אסור לנו לשכוח, אסור לנו להיסחף, הגענו לכאן לאחר טרחה מרובה,

אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתֶּה

למדבר, רק הזהיר שלא ירחיקו. למעשה הקב"ה הכביד את לבו, והוא לא עמד בהבטחתו.

כך גם ממש ימים ספורים לפני יציאת בני ממצרים, נצטוו לקחת שיה לביית, לקושרו לכרעי המיטה להיות מוכן להקריבו לקרבן הפסח, וכאשר השכנים המצריים שאלו את היהודי מה זאת, ענו להם כי הם עומדים לשחוט את השה. שיניהם של המצרים קהו אך לא עשו דבר, ואומרים חז"ל הק' שהיה זה נס עצום שהרי השה היה אלילם - הע"ז שלהם, בו הם האמינו, ובדרך הטבע הם היו אמורים לצאת מכליהם ולפגוע ביהודים שמעיזים לעשות כדבר הנורא הזה לאלילם. זאת ועוד חז"ל אף מציינים את פעולתם של ישראל בקשירת השה לכרעי המיטה כ'מסירות נפש', משום שהיה בכך סכנה לחייהם.

ולכאורה יש להבין, הרי המצרים כבר קבלו תשעה מכות נאמנות, שכל אחת מהם הרסה את מצרים באופן נורא ואיום, והיהודים כבר לא השתעבדו באותה העת, כי נפל פחד היהודים עליהם, אם כך מה הוא גודל הנס שהמצרים לא פגעו ביהודים, הם הרי פשוט רעדו מאלקי ישראל, כפי שהם כבר חזו על בשרם עד עתה?

הא לנו מכאן, שכאשר מדובר בדבר הקדוש והיקר לאדם, גם אם הוא גוי נבער מדעת, מוכן הוא למסור נפשו למען אמונתו - לדבר שהוא מאמין בו בכל לבו, כך שרק "נס שמימי" הוא, הוא זה שמנע מהמצרים שאכן חרקו שיניהם, שלא עשו ליהודים דבר.

אחרי טלטולי דרך רבים ובנסי ניסים (!), בכדי לזכות לקרבת אלוקים - להתקרב לבורא העולם לזכות לתשובה שמהותה הבושה, לזכות לאמונה ולקדושה, לכל אלו זוכה רק אם נכבד את רבינו הקדוש כמו שצריך.

נעמוד איתן לעורר ולהתעורר, לבל תחולל ח"ו קדושת המקום! נממש את התעוררות הלב, כי המקום אשר אנו עומדים עליו אדמת קדוש הוא!

~ מאויבי תחנמני:

כולנו מכירים את סיפור 'יציאת מצרים' ואת עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים במצריים, בכדי לאלצם לשלח מארצם את בני ישראל.

עד המכה הרביעית, לא הבה פרעה לשמוע אפילו על פשרה כל שהיא, ורק אחרי מכת ערוב החל פרעה להראות סימני כניעה, כשהוא קורא למשה ואהרן ומציע להם הצעת פשרה: לא כפי שבקשתם לשלח את בני לזבוח במדבר, כי אם תעשו זאת פה בארץ מצרים.

אמר משה לפרעה, שהדבר לא יתכן, "הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלונו?" באם נעשה זאת, לזבוח את תועבת מצרים לעיניהם, אין ספק שהם יסקלו אותנו.

ואכן הגוי המגושם פרעה, הכיר בטענה, ונתן את הסכמתו שילכו

ציון
הנחל נובע מקור חכמה
רבינו הקדוש נחמן בן פיגא בן שמחה
מברסלב זעק"ל זיע"א

קדוש הוא

~ ישא קל וחומר בעצמו:

להבדיל אלף אלפי הבדלות, מאוייבי תחכמני.

אם עובדי ע"ז אשר פה להם ולא ידברו וכו', מוכנים הם אלו למסור את נפשם למענו, ואף גם אחרי שהפילו עליהם אימתה ופחד, בכדי להגן על כבודו של עץ ואבן.

עאכו"כ, אנו בני קל חי, אשר לנו תורת אמת וחוקים ומשפטים צדיקים, כמה עלינו להגן על כבוד שמים המחולל, להגן על כבוד רביז"ל המושפל על שאול תחתיה, מאותם המוציאים בשאט נפש את יראתם מחיקם - אייפון בלע"ז - בתוככי חצר המלך! היש כאב גדול מזה? לכבוש את המלכה עימי בבית! ואנו מחשים?!

הלא על הדבר הנורא הזה היתה צריכה להיות זעקה גדולה ומרה, שתשמע מסוף העולם ועד סופו!

הייתכן שכאן במשכן הצדיק יבוא, יכנס, יראה או ימצא טומאה גדולה שכזו? כאן בהיכלו של רבינו הקדוש??

הרי אתה עומד לפני ולפנים, בפני רבי כזה קדוש, רבי שמסר את נפשו עבור טהרת ישראל, מסר את נפשות צאצאיו הקדושים למען קדושת בית ישראל, רבינו הקדוש שהחמיר מאוד מאוד בכל דבר הנוגע לקדושה וטהרה!

כאן - בהיכלו - נעמוד כולנו ונדרוש בכל עוז ותעצומות; אנא ממך, לא כאן! של נעליך... זרוק את הטומאה המחרידה הלזו מעליך, וביותר ממקום קדוש זה! דברים אלו אינן מתאימים כאן. המקום בו אתה נמצא מקום קדוש הוא.

והאמת שלא רק בציון הק', כי אם בכל מקום שהוא, היה על יהודי אשר כבוד ה' ותורתו הק' יקר בעיניו להקים קול מחאה אדירה על מחזיקי הטומאה שכל באיה לא ישובו ולא ישיגון אורחות חיים.

אך גם אם אין לנו את הכח לעשות זאת בכל מקום שהוא, לכל הפחות במקום הקדוש הנשגב והנורא, אליו אנו מוסרים נפש להגיע גם מקצה העולם, לכל הפחות כאן בחצר המלך, עלינו להוכיח את נאמנותינו אליו, ובאם וחלילה וחס נבחין שמאן דהוא, יהיה אשר יהיה, יוציא בפרהסיא את העבודה זרה'לע הקטן מחיקו, הרי שעלינו לעוררו בחומר הדבר, ולהבהיר כי **בציונו של רביה"ק קודש הקדשים, לא יתכן להכניס לתוכו דבר נורא שכזה!**

נוכח כלפי שמיא וכלפי ארעא, שאנו נאמנים ליקר והקדוש, לא פחות (להבדיל) מהאומרים לעץ אבי אתה...

החלש יאמר גיבור אני, ולמען כבוד שמו ית' וכבודו המחולל של רביה"ק נקדש שם שמים וניתן חלקנו להעביר גילולים מן הארץ, לנקות את הציון הק' מתועבות כנען ומצרים, ואין ספק שבזכות זה רבינו ימליץ בעדנו בכפל כפלים שכל בקשותינו ומשאלות ליבנו לקראת השנה הבעל"ט יתמלאו לטובה ולברכה. אמן.

סמארטפון בציון? לא יקום ולא יהיה!

שעת ישראל ה' אחד

במסידות נפש נשמוד על ציון דבינו הקדוש
"קודש הקודשים"

קיבוץ - תשפ"ד - #03

אומרים לא לסמארטפון בציון!

סמארטפון בציוון? לא יקום ולא יהיה!

רבינו כאן! דער רבי איז דא!

דינו הקדוש חי וקיים שומע מאוזין יעוד וישיע בכל מה דאפשר: "אצל הצדיק אין צדיקים לחשש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיצא מחדר לחדר אחר. והמשיל יד לבנו על עצמו: "כמו שאני עתה בחדר זה, ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונקט לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק 'אבי אבי' וכל לא אשמע דבדיך!?"... כי בודאי ישמע דבדיך ויעוד וישיע לו בכל מה דאפשר. (שיחת ה"ח ע"ג)

אומרים לא לסמארטפון בציוון!